

Michal

Pavel Vrána

INZERÁT

...o milování, hospodách a různě

Ilustrace: Inka Delevová

Mohr

Pavel Vrána

INZERÁT

...o milování, hospodách a různě

Ilustrace: Inka Delevová

Text © Pavel Vrána 2005

Ilustrace © Inka Delevová

Já hledám paní bohatou
co má své konto v bance
a její zralost provází
i šarm a elegance.

Takovou asi nepotkám
tam, kam mě život vodí,
na cestě domů z hospody
a nebo do hospody.

Proto teď dávám inzerát.
Berte ho prosím tak,
že co mám, to Vám nabízím
já lump a darebák.

Mám žízeň stále velikou
i dluhů víc, než dost
a taky chuť se milovat.
Žít prostě pro radost.

Jen přečtete si inzerát.
snad adresa je tam.
Jak přijdete, tak začne nám
náš doživotní flám.

HOSPODA

Šinul jsem si to ulicí
a bylo deštivo.

Lidi se táhli za suchem, jak švábi na pivo.

Jeden chlap, chmury na čele,
že do kaluže šláp,
uhnul se z deště pod okap.

To byl můj první šváb
a s druhým se tam srazili,
prásk – hlavou do hlavy,
že vedle byla hospoda,
tak oba bolaví
šli zalít tohle neštěstí
a sušit svoje háby.

U půllitru tam seděli
už dva mí mokří švábi.

Tři další – dvě ženské a chlap,
šváb a dvě švábice
ve dveřích křičí:

„Máme hlad a mokré palice.
Chcem medoviny horký lok
a že je deštivo
tak něco k jídlu na základ,
to pro chuť na pivo.“

Na schodech, co jdou k hospůdce
teď slyším: klapy, klap.

Střevíčky klapou v kalužích.

Že by můj šestý šváb?

„Slečinko, pojďte do spolku,
do tepla, do hospody.

Ruku sem, já Vás povedu
než uklouznou Vám schody.“

Už je nás sedm. Přišli jsme
když bylo deštivo.

Je sucho a my jsme tu zas.

To ta chuť na pivo.

Chlap seděl, hlavu v popelníku

a stačilo mu jen pár piv.
To zase bude doma křiku:
„Taky jsi mohl přijít dřív!

Zas vypadáš, jak z popelnice
a páchneš, jako ze sudu.
Bože! Že já, jak poběhlice
si vzala toho pobudu.

Co tě to táhne do hospody?
Stejně tam v koutě sedíš sám.
Já zatím doma drhnu schody
a vařím, peru, zametám.

Je tolik věcí, co bych chtěla
ti říct a to i bez křiku.
Víš, já se dneska dozvěděla
kdo koupil v domě trafikku

a s kým spí sousedova dcera,
že sousedka je potvora...
Já bych to jinak nevěděla
neznat tu paní ze dvora.

Proč hospoda tě tolik láká?
Baví tě sedět sám a pít?“

„Víš, doma pořád někdo kdáká.
Tam sedím sám a mám svůj klid.“

Dal jsem si tě děvče k svátku.

Vem si kytku na památku.
Zkusme, v které hospodě
bude jí líp ve vodě.

Nalil jsem si do sklenice

asi divný pití.

Přišla na mě motolice
potom hrozný blití.

Hlava se mi roztočila
v děsně rychlém kruhu.
Snad jsi mi to nekoupila
moje milá v trhu?

Krutý do tmy probuzení
celý tělo bolí.

Vypadá to na chození
se slepeckou holí.

Vědět, že chceš šetřit tolik
byl bych si vzal Vlastu.
Je tak trochu alkoholik
a rozumí chlastu.

Den byl jako malovaný

všichni plní pohody
když mě i s mým kamarádem
vyhodili z hospody.

Trochu jsme si zazpívali
něco málo vypili,
chtěli jsme pak stejnou holku
a tak jsme se pobili.

Facek padlo jako máku,
hospodský byl taky bit,
to aby jí bylo jasný:
Když se peru, tak jsem fit.

Miluju malou hospůdku

kde bývám u piva
a obdivuju osůbku
co nám všem nalívá.

Je, jako bych jí vystřihnul
z krásného obrázku.
Pod lokty cítím pevný stůl
a myslím na lásku.

Když podává mi sklenici
perlivě zrosenou
po těle cítím zimnici
a vzdychám nad pěnou.

Zdvihnu se, opřu do holí,
zůstanu chvílku stát
a pak, jak mi věk dovolí
šourám se vyčurat.

Ač duší něžný trubadůr,
k večeri baštím romadůr.

Ten jeho pronikavý smrad
by vyhnal květy ze zahrad
a zahubil by v jeho noře
svým puchem smrdutého tchoře.

Však chutí, tahle bestie
pokoří sýry Francie.
I Ital, polomrtvý smrady
by těžko hledal v chuti vady.

Ten sýr, toť dokonalost sama,
však jeho aróma je drama.

Je zaleželý, jak má být.
Bože, to se to bude pít.

Blikají tady světýlka

výherních automatů.

Někdo tu přišel o lásku
a někdo o výplatu.

V kavárně jinak pohoda.

Hosté se sem tam mění,
někdo tu hledá vzrušení
a jiný zapomnění

Kouř cigaret se klikatí
a potom zmizí v mžiku,
náš hovor občas přeruší
třesk koulí z kulečnicku.

Zajdem si trochu ulevit
a snížit hladinu
než rozejdem se k domovům
potěšit rodinu.

Někdy je tu pěkně rušno,

možná facka padne.

Ještě rychle dopít pivo,
než mu pěna spadne.

Dej mi pán Bůh hodně zdraví
ať sem můžu chodit,
taky ženskou, kterou bych si
mohl k pivu vodit.

Ženská, která ráda pivo,
to je něco pro mě.

S jinou bych to nevydržel.
Co s takovou v domě.

Kde jinde mi načepujou
pěnu, jako smetana?

Do „Hradební“ s novou milou
přijdem pít až do rána.